

Irsko zakonodajo o osebni insolventnosti urejajo zakon o stečaju iz leta 1988 (kakor je bil spremenjen) in zakoni o osebni insolventnosti, sprejeti v letih 2012 do 2015 (v nadaljnjem besedilu: zakon o osebni insolventnosti). Z zakonom o osebni insolventnosti so določene tri metode reševanja dolga in uvedene spremembe zakonodaje o stečaju.

Vse postopke v primeru osebne insolventnosti, vključno s stečajem, vodi irska služba za postopke v primeru insolventnosti (*Insolvency Service of Ireland* (ISI)), ki je neodvisen z zakonom določen organ, ustanovljen leta 2013, deluje pa pod okriljem ministrstva za pravosodje in enakost (*Department of Justice and Equality*).

Postopki v primeru osebne insolventnosti, ki so urejeni z zakonom o osebni insolventnosti, zajemajo naslednje tri ureditve:

obvestilo o odpisu dolgov (*Debt Relief Notice (DRN)*): za dolgove do 35 000 EUR za osebe, ki so praktično brez premoženja in imajo zelo nizke dohodke;

ureditev za poravnavo dolgov (*Debt Settlement Arrangement (DSA)*): za dogovorjeno poravnavo neomejenih nezavarovanih dolgov v največ petletnem obdobju (ki se lahko v nekaterih okoliščinah podaljša na šest let);

ureditev v primeru osebne insolventnosti (*Personal Insolvency Arrangement (PIA)*): za dogovorjeno poravnavo ali prestrukturiranje zavarovanega dolga v višini do 3 milijonov EUR (ob dogovoru z upniki se lahko ta meja dvigne) in neomejenega nezavarovanega dolga v največ šestletnem obdobju (ki se lahko v nekaterih okoliščinah podaljša na sedem let).

Za ureditev za poravnavo dolgov in ureditev v primeru osebne insolventnosti je značilen postopek v treh fazah:

1. faza: pristojno sodišče izda **potrdilo o zaščiti (*Protective Certificate (PC)*)**, s katerim je ob izdaji nekaterim imenovanim ali „opredeljenim“ upnikom onemogočeno, da bi zaradi izterjave dolga začeli sodni postopek zoper dolžnika, vključno z vložitvijo predloga za stečaj. Potrdilo o zaščiti, ki ga izda pristojno sodišče, velja 70 dni, vendar se lahko iz nekaterih razlogov podaljša za dodatnih 40 dni; [i]

2. faza: ta faza vključuje pogajanje upravitelja v postopku zaradi osebne insolventnosti (*Personal Insolvency Practitioner* (PIP)) v imenu dolžnika z njegovimi opredeljenimi upniki in odobritev predloga z glasovanjem na uradnem zboru upnikov. Z nedavno zakonodajo je, samo pri ureditvi v primeru osebne insolventnosti, dolžniku omogočeno, da predlaga sodno presojo predloga, če so upniki na zboru zavrnili predlog za ureditev v primeru osebne insolventnosti; [ii]

3. faza: izvajanje ureditev, vključno z rednimi razdelitvami upnikom in morebitnimi letnimi pregledi, kar oboje izvaja upravitelj v postopku zaradi osebne insolventnosti.

Dolžnik lahko samo enkrat izkoristi obvestilo o odpisu dolgov, ureditev za poravnavo dolgov ali ureditev v primeru osebne insolventnosti.

Stečaj je možnost za dolžnike, ki zaradi svojih okoliščin ne izpolnjujejo meril za upravičenost do treh zgoraj navedenih reševanj dolga ali so že vstopili v eno od reševanj dolga, vendar se je za ureditev z upniki izkazalo, da ni vzdržna.

Če posameznik izkaže, da njegovega finančnega položaja ni mogoče rešiti z ureditvijo v primeru insolventnosti, in ima v zvezi s tem dopis upravitelja v postopku zaradi osebne insolventnosti, lahko višjemu sodišču (*High Court*) predlaga, naj razglasi njegov stečaj. Posameznik mora predlog za sklep o razglasitvi stečaja (sklep o začetku stečajnega postopka) vložiti pri preiskovalnem uradu višjega sodišča (*Examiner's Office of the High Court*) in plačati začetno takso v višini 200 EUR. Vložnik predloga bo zaslišalo višje sodišče; ko je razglašen stečaj posameznika, mora ta po zakonu ravnati v skladu z navodili uradnega stečajnega upravitelja (*Official Assignee in Bankruptcy*) in njegovega urada (oddelek za stečaje pri irski službi za postopke v primeru insolventnosti), ki sta odgovorna za upravljanje stečajne mase.

Takoj ko je za dolžnika razglašen stečaj, se njegovi nezavarovani dolgovi v celoti odpišejo, vendar pa vse njegovo premoženje postane last uradnega stečajnega upravitelja, ki je upravitelj stečajne mase, ki ga je imenovalo višje sodišče.

Stečajni postopek se lahko začne v naslednjih dveh primerih:

lahko ga začne upnik, tako da pri višjem sodišču vloži predlog za razglasitev stečaja posameznika, ki ima dolgove do njega, pri čemer dokaže, da je upnik posameznika in da posameznik ni zadostno poskušal poravnati svojih dolgov;

lahko se začne na predlog samega posameznika, kar se imenuje razglasitev stečaja na lastni predlog.

Stečajni postopek zoper stečajnega dolžnika se samodejno ustavi po enem letu od datuma sklepa o razglasitvi stečaja, če ni bil zoper njega izdan sklep o podaljšanju stečajnega postopka (ki ga v primeru neupoštevanja navodil sprejme uradni stečajni upravitelj).

Z zakonom o osebni insolventnosti je uveden nov poklic, ki ga regulira irska služba za postopke v primeru insolventnosti in zajema dve kategoriji:

1. odobrene posrednike (*Approved Intermediaries (AI)*): osebe ali skupni organi, ki jih je irska služba za postopke v primeru insolventnosti pooblastila za podporo dolžnikom, ki želijo vložiti predlog za obvestilo o odpisu dolgov;

2. upravitelje v postopku zaradi osebne insolventnosti (*Personal Insolvency Practitioners (PIP)*): osebe, ki jih je irska služba za postopke v primeru insolventnosti pooblastila, da delujejo kot zveza med dolžnikom in njegovimi upniki zaradi zagotovitve ureditve za poravnavo dolgov ali ureditve v primeru osebne insolventnosti. Upravitelj v postopku zaradi osebne insolventnosti je po zakonu obvezan ravnati v skladu z zakonom o osebni insolventnosti in s tem povezanimi predpisi. [iii]

1 Zoper koga je mogoče uvesti postopek v primeru insolventnosti?

Na Irskem postopek v primeru osebne insolventnosti začnejo posamezniki (vključno s partnerstvi posameznikov) s postopki, določenimi v zakonu o osebni insolventnosti. Stečajni postopek zoper dolžnika lahko začnejo upniki, lahko pa dolžnik na lastno pobudo vloži predlog za začetek stečajnega postopka.

2 Kateri so pogoji za uvedbo postopka v primeru insolventnosti?

Postopek v primeru insolventnosti

Prvi pogoj za začetek postopka v primeru osebne insolventnosti je, da je dolžnik insolventen, kar pomeni, da ne more plačati svojih dolgov ob njihovi zapadlosti. Katera od treh ureditev je ustrezna, je nato odvisno od vrste in obsega dolgov ter dolžnikovih dohodkov.

Da lahko posameznik, ki je v postopku v primeru insolventnosti, še vedno ohranja razumen življenjski standard, je irska služba za postopke v primeru insolventnosti (po obsežnem posvetovanju) pripravila smernice, ki se nanašajo na „razumne življenjske stroške“. Te smernice zagotavljajo vzdržnost ureditve v primeru insolventnosti, obenem pa tudi pomagajo zaščititi dolžnikovo zakonsko pravico do razumnega življenjskega standarda, s tem da zagotavljajo pošteno in pregledno metodo standardiziranja vsakodnevnih življenjskih stroškov za dolžnike v težavah. Dolžnikove razumne življenjske stroške na podlagi

predloge, ki jo je določila irska služba za postopke v primeru insolventnosti, izračuna njegov odobreni posrednik ali upravitelj v postopku zaradi osebne insolventnosti ob vložitvi predloga za ureditev v primeru insolventnosti.

1. Obvestilo o odpisu dolgov

Da bi lahko dolžnik zaprosil za obvestilo o odpisu dolgov, mora:

biti nezmožen v celoti poravnati svoje dolgove ob njihovi zapadlosti;

imeti po odštetih razumnih življenjskih stroških neto mesečni razpoložljivi dohodek v višini 60 EUR ali manj;

imeti premoženje v vrednosti 400 EUR ali manj. Dolžniki imajo lahko tudi:

en kos nakita v vrednosti največ 750 EUR;

eno motorno vozilo, vredno največ 2 000 EUR, in

stanovanjsko opremo ali pripomočke, če njihova skupna vrednost ne presega 6 000 EUR;

imeti stalno prebivališče v Republiki Irski ali so morali imeti v preteklem letu običajno prebivališče ali kraj poslovanja na Irskem;

izpolniti in podpisati predpisano finančno poročilo (*Prescribed Financial Statement (PFS)*) in podati uradno izjavo, da je resnično in točno.

Običajni primeri dolgov, vključenih v obvestilo o odpisu dolgov, so dolgovi na podlagi kreditnih kartic, prekoračitve limita, osebna posojila, posojila kreditne zadruga, računi za komunalne storitve in trgovinske kreditne kartice.

2. Ureditev za poravnavo dolgov

Dolžnik lahko predlaga ureditev za poravnavo dolgov, če:

ni zmožen v celoti poravnati svojih dolgov ob njihovi zapadlosti;

ima enega ali več nezavarovanih upnikov;

ima stalno prebivališče v Republiki Irski ali je v preteklem letu imel običajno prebivališče ali kraj poslovanja na Irskem;

je izpolnil in podpisal predpisano finančno poročilo in podal uradno izjavo, da so navedene informacije resnične in točne;

je pridobil izjavo upravitelja v postopku zaradi osebne insolventnosti, s katero upravitelj potrjuje svoje mnenje, da:

so informacije v predpisanem finančnem poročilu resnične in točne;

je dolžnik upravičen do vložitve predloga za ureditev za poravnavo dolgov;

glede na dolžnikovo predpisano finančno poročilo ni verjetno, da bo dolžnik v naslednjih petih letih postal solventen;

če dolžnik vstopi v ureditev za poravnavo dolgov, obstajajo razumne možnosti, da bo v naslednjih petih letih postal solventen.

Poleg dolgov, navedenih pri obvestilu o odpisu dolgov, lahko dolgovi v ureditvi za poravnavo dolgov običajno vključujejo posojila in osebna jamstva.

3. Ureditev v primeru osebne insolventnosti

Dolžnik lahko predlaga ureditev v primeru osebne insolventnosti, če:

ni zmožen v celoti poravnati svojih dolgov ob njihovi zapadlosti;

ima dolgove do vsaj enega zavarovanega upnika, ki so zavarovani z nepremičninami ali premoženjem na Irskem;

ima zavarovane dolgove v višini do 3 milijonov EUR (če se vsi zavarovani upniki strinjajo, se lahko ta meja dvigne);

je v postopku v zvezi z zamudami pri odplačevanju hipotekarnih posojil (npr. postopku za reševanje zamud pri odplačevanju hipotekarnih posojil, ki ga vodi centralna banka Irske) šest mesecev sodeloval z zavarovanim upnikom v zvezi z glavnim zasebnim prebivališčem in:

ni bila sprejeta nobena alternativna ureditev odplačila, ali

je zavarovani upnik potrdil, da ne bo sprejel take ureditve, ali

je dolžnik vstopil v alternativno ureditev odplačila in si jo prizadeval upoštevati, kar je potrdil upravitelj v postopku zaradi osebne insolventnosti;

ima stalno prebivališče v Republiki Irski ali je v preteklem letu imel običajno prebivališče ali kraj poslovanja na Irskem;

je izpolnil in podpisal predpisano finančno poročilo ter podal uradno izjavo, da je resnično in točno;

je pridobil izjavo upravitelja v postopku zaradi osebne insolventnosti, s katero upravitelj potrjuje svoje mnenje, da:

so informacije v predpisanem finančnem poročilu resnične in točne;

je dolžnik upravičen do vložitve predloga za ureditev v primeru osebne insolventnosti;

glede na dolžnikovo predpisano finančno poročilo ni verjetno, da bo dolžnik v naslednjih petih letih postal solventen;

če dolžnik vstopi v ureditev v primeru osebne insolventnosti, obstajajo razumne možnosti, da bo v naslednjih petih letih postal solventen.

Poleg dolgov, navedenih pri obvestilu o odpisu dolgov in ureditvi za poravnavo dolgov, dolgovi, običajno vključeni v ureditev v primeru osebne insolventnosti, vključujejo stanovanjska posojila za glavno zasebno prebivališče, posojila za naložbe v nepremičnine, hipoteke/posojila za nakup z namenom oddajanja.

Stečaj

Na Irskem imajo posamezniki pravico, da sami predlagajo razglasitev svojega stečaja, tj. pri višjem sodišču lahko vložijo predlog, naj se razglasi njihov stečaj. Pogoji za vložitev takega predloga so:

posameznik ali dolžnik mora biti nezmožen plačati svoje dolgove ob njihovi zapadlosti;

dolžnikovi dolgovi morajo presežati vrednost njegovega premoženja za vsaj 20 000 EUR;

dolžnik je moral za poravnavo svojih dolgov razumno poskušati uporabiti eno od zgoraj navedenih treh ureditev v primeru insolventnosti. To je treba pred sodišči dokazati s sklicevanjem na dopis upravitelja v postopku zaradi osebne insolventnosti ali odobrenega posrednika.

Predlog za začetek stečajnega postopka lahko vloži tudi upnik. Če upnik predlaga začetek stečajnega postopka, ni smel predhodno neutemeljeno zavrniti predloga za ureditev za poravnavo dolgov ali ureditev v primeru osebne insolventnosti.

Za sklep o začetku stečajnega postopka je treba vložiti predlog, pri čemer mora vložnik preiskovalnemu uradu višjega sodišča predložiti različne dokumente in zaprisežene izjave, ki jih predpiše višje sodišče. Izdani sklep o začetku stečajnega postopka velja od dejanskega datuma samega sklepa in nima retroaktivnega učinka do datuma vložitve predloga za stečaj, kot to lahko velja v nekaterih jurisdikcijah.

Dokler ni izdan sklep o začetku stečajnega postopka, upnik na podlagi zakona o stečaju nima posebnega pravnega sredstva za imenovanje začasnega upravitelja – s členom 23 zakona o stečaju je dovoljeno prijetje stečajnega dolžnika po razglasitvi stečaja, če ima namen zapustiti jurisdikcijo, da bi se izognil stečajnemu postopku.

Dolžnik ali upnik lahko ugovarja sklepu o začetku stečajnega postopka tako, da pri višjem sodišču vloži predlog in zaprisežene izjave, v katerih so navedeni razlogi za ugovor.

3 Katero premoženje je sestavni del stečajne mase? Kako se obravnava premoženje, ki ga je dolžnik pridobil ali ki je bilo nanj preneseno po uvedbi postopka v primeru insolventnosti?

Splošni cilj, na katerem temelji zakon o osebni insolventnosti, je zaščititi, kolikor je mogoče, dolžnikovo glavno zasebno prebivališče, in ob upoštevanju tega cilja so oblikovane tudi ustrezne določbe zakonodaje.

Premoženje v okviru postopka v primeru insolventnosti

V primeru ureditve za poravnavo dolgov ali ureditve v primeru osebne insolventnosti upravitelj v postopku zaradi osebne insolventnosti dolžnikovega premoženja običajno ne prevzame v fizično posest ali last, ampak za obdobje veljavnosti ureditve prevzame nadzor nad dolžnikovim virom dohodkov in po pogojih ureditve iz njega poplača upnikove terjatve. Razpoložljivi vir dohodkov pomeni dohodke, ki so na voljo po odšteju razumnih življenjskih stroškov, plačil najemnine ali hipotekarnega posojila in drugih plačil v posebnih okoliščinah, kot so zdravstveni stroški. Zavarovana posojila običajno plača neposredno dolžnik svojemu upniku glede na pogoje njune ureditve. Če je treba v okviru ureditve prodati del premoženja, ga običajno proda sam dolžnik.

Premoženje v okviru stečajnega postopka

Na podlagi zakonodaje o stečaju se vse premoženje, ki na datum razglasitve stečaja pripada stečajnemu dolžniku, nemudoma prenese na uradnega stečajnega upravitelja (to pomeni, da ima uradni stečajni upravitelj zdaj v lasti vse premoženje v stečajni masi). Med to premoženje spadajo:

gotovina;

računi pri finančnih institucijah, vključno s tekočimi, varčevalnimi, naložbenimi računi itd.;

vsa zemljišča in stavbe, vključno s tistimi, ki se štejejo za družinske domove;

stroji, oprema, poklicna orodja, pohištvo, gospodinjiski predmeti in aparati;

vsa vozila;

pokojnine (z nekaterimi izjemami), naložbeni produkti, delnice in vrednostni papirji;

zaloga iz katere koli poslovne dejavnosti, ki jo ima stečajni dolžnik v svojem imenu ali v okviru partnerstva;

dolgovi do stečajnega dolžnika.

V zvezi z zgornjim obstajajo izjeme:

dolžniki lahko uveljavljajo izvzeto osebno premoženje v vrednosti do 6 000 EUR in lahko pri višjem sodišču zaprosijo za zvišanje te meje;

iz stečajnega postopka je izključeno premoženje, ki izhaja iz kršitve osebnih pravic, saj to niso pravice, ki bi jih bilo treba prenesti na upravitelja za upnike, saj je to osebno premoženje posameznika;

nekatero pokojninske pravice (za dodatna pojasnila glej zakonodajo).

Stečajni dolžnik mora uradnega stečajnega upravitelja obvestiti, če med stečajnim postopkom prejme kakršno koli premoženje, ne glede na to, kako ga je pridobil. Tako premoženje se prenese na uradnega stečajnega upravitelja, ko ga zahteva, in vključi v stečajno maso.

4 Kakšna pooblastila imata dolžnik in stečajni upravitelj?

Postopek v primeru insolventnosti

Ko dolžnik najame upravitelja v postopku zaradi osebne insolventnosti, ta deluje kot pogajalec med dolžnikom in njegovimi upniki. Upravitelji v postopku zaradi osebne insolventnosti morajo po zakonu delovati v najboljšem interesu dolžnika in upnikov, zato morajo v ureditvi v primeru insolventnosti oblikovati najboljšo možno ureditev za vse zadevne stranke.

Upravitelj v postopku zaradi osebne insolventnosti ima naslednje vloge in funkcije:

sodeluje z dolžnikom, ki razmišlja o vložitvi predloga za ureditev v primeru insolventnosti;

sprejme imenovanje za strokovnjaka za insolventnost;

pregleda predpisano finančno poročilo, ki ga pripravi dolžnik, ter svetuje dolžniku o možnostih in njegovi upravičenosti do vložitve predloga za ureditev za poravnavo dolgov ali ureditev v primeru osebne insolventnosti;

prepriča se, da so finančne informacije, ki mu jih je predložil dolžnik, točne in popolne;

na podlagi meril iz zakonodaje zagotovi mnenje, katera vrsta ureditve v primeru insolventnosti (ureditev za poravnavo dolgov ali ureditev v primeru osebne insolventnosti) najbolj ustreza dolžnikovemu položaju;

zagotovi informacije v zvezi z izbranim postopkom, splošnim učinkom pridobitve statusa stranke v ureditvi v primeru insolventnosti in verjetnimi stroški, povezanimi s tem;

v imenu dolžnika zaprosi za potrdilo o zaščiti;

vse upnike obvesti o potrdilu o zaščiti in imenovanju upravitelja v postopku zaradi osebne insolventnosti, pri čemer priloži kopijo dolžnikovega predpisanega finančnega poročila;

pripravi predlog za upnike ter skliče uradni zbor upnikov za obravnavo predloga in glasovanje o njem;

če je predlog odobren, o rezultatu obvesti irsko službo za postopke v primeru insolventnosti in vse upnike;

ko sodišče odobri ureditev ali je odobrena po sodni presoji, med trajanjem ureditve izvaja pogoje ureditve, vključno z izterjavo finančnih sredstev od dolžnika in plačilom upnikom;

spremlja ureditev ves čas njenega trajanja;

vsaj enkrat letno pregleda ureditev.

Dolžnikova naloga v postopku v primeru insolventnosti je, da pošteno sodeluje v postopku, se strinja z ureditvijo, o kateri se je dogovoril s svojim upraviteljem v postopku zaradi osebne insolventnosti, in izpolnjuje potrebne pogoje ureditve.

Stečaj

Ob razglasitvi stečaja se vse premoženje prenese s stečajnega dolžnika na uradnega stečajnega upravitelja. Uradni stečajni upravitelj je neodvisni z zakonom določeni uradnik, katerega naloga je upravljati stečajno premoženje in voditi oddelek za stečaje pri irski službi za postopke v primeru insolventnosti. Na Irskem je lahko fizična oseba imenovana za stečajnega upravitelja, ki nadomesti uradnega stečajnega upravitelja višjega sodišča. V praksi so taka imenovanja izjemno redka. V zakonu o stečaju niso opredeljene nobene kvalifikacije za tako imenovanje.

Dolžnikove pravice v stečajnem postopku so omejene na to, da lahko pri višjem sodišču izpodbija nekatere odločitve uradnega stečajnega upravitelja.

Dolžnik mora upoštevati zahteve urada uradnega stečajnega upravitelja v zvezi z upravljanjem stečajnega premoženja.

5 Pod katerimi pogoji je mogoče uveljavljati pobote?

Uporaba pobotov je dovoljena z zakonom o osebni insolventnosti in zakonom o stečaju iz leta 1988 (kakor je bil spremenjen). Določeno je, da se lahko pri določitvi vrednosti premoženja ali dolgovane zneska kakršen koli debetni ali kreditni saldo (b) pri istem upniku pobota s prvotnim zneskom (a). Preostanek se nato šteje za dolg ali premoženje, ki se lahko dolguje dolžniku v ureditvi ali njegovim upnikom. [iv]

Če ima dolžnik prihranke v kreditni zadrugi, do katere ima tudi dolg, kreditna zadruga s temi prihranki pobota znesek, ki ji ga dolguje dolžnik. [v]

6 Kakšni so učinki postopka v primeru insolventnosti na trenutne pogodbe, katerih stranka je dolžnik?

Postopek v primeru insolventnosti

Potrdilo o zaščiti upniku preprečuje, da bi v obdobju veljavnosti tega potrdila kakor koli ukrepal. Dogovori v zvezi s predhodno obstoječimi pogodbami bodo navedeni v končni ureditvi.

Stečaj

Stečaj ne vpliva na pravice zavarovanega upnika glede njegovega zavarovanja, tj. zavarovani upnik ohrani vse pravice, ki jih je imel na podlagi zavarovanja pred stečajnim postopkom. Edina razlika je, da je zdaj lastnik premoženja uradni stečajni upravitelj in ne stečajni dolžnik.

Uradni stečajni upravitelj mora unovčiti (prodati ali oddati) vse premoženje v stečajni masi, da bi v čim večjem obsegu poplačal obveznosti stečajne mase. Vse terjatve v zvezi z obveznostmi dolžnika, ki temeljijo na pogodbi, torej postanejo obveznosti stečajne mase. Uradni stečajni upravitelj bo samo v izjemnih okoliščinah nadaljeval izvajanje kakršne koli pogodbe za storitve, katerih stranka je stečajni dolžnik.

Če uradni stečajni upravitelj nadaljuje izvajanje pogodbe, postane osebno odgovoren s pravico do nadomestila iz stečajne mase. [vi]

7 Kakšni so učinki postopka v primeru insolventnosti na postopke, ki so jih sprožili posamezni upniki (razen za pravde v teku)?

Postopek v primeru insolventnosti

Ureditev za poravnavo dolgov ali ureditev v primeru osebne insolventnosti: prvi korak, ki ga naredi dolžnik, ki predlaga ureditev za poravnavo dolgov/ureditev v primeru osebne insolventnosti, je, da pri pristojnem sodišču zaprosi za potrdilo o zaščiti. Če je izdano, je z njim nekaterim imenovanim ali opredeljenim upnikom, ki so predmet potrdila o zaščiti, onemogočeno, da bi zoper dolžnika kakor koli ukrepali zaradi izterjave ali izvršbe opredeljenih dolgov. Dejansko upnik ne more:

začeti sodnega postopka v zvezi s svojim dolgom;

nadaljevati nobenega sodnega postopka, vključno s sodnimi sklepi/sodbami itd., ki se je začel pred izdajo potrdila o zaščiti, tj. tak sodni postopek se šteje za začasno ustavljen za čas veljavnosti potrdila;

izvesti nobenega ukrepa za izterjavo ali zavarovanje plačila dolga;

stopiti v stik z dolžnikom v zvezi z dolgom, razen če to zahteva dolžnik;

spremeniti ali odpovedati nobenega dogovora z dolžnikom ali

začeti stečajnega postopka zoper dolžnika.

Ko dolžnik vstopi v ureditev, se za upnike med njenim trajanjem uporabljajo podobne omejitve glede uveljavljanja, kot so navedene zgoraj.

Obvestilo o odpisu dolgov: ko pristojno sodišče izda obvestilo o odpisu dolgov, se med veljavnostjo obvestila uporabljajo enaki zaščitni ukrepi, kot so navedeni zgoraj pri ureditvi za poravnavo dolgov/ureditvi v primeru osebne insolventnosti.

Stečaj

Zavarovani in nezavarovani upniki se v stečajnem postopku obravnavajo različno. Edina možnost, ki je nezavarovanim upnikom stečajnega dolžnika na voljo za izterjavo dolgov, je, da prijavijo terjatev v stečajnem postopku v znesku, ki jim je dolgovan. Nezavarovani upniki ne morejo začeti sodnega postopka zoper stečajnega dolžnika po datumu razglasitve stečaja. To je neposredna in samodejna posledica sklepa o začetku stečajnega postopka, ki ga je izdalo višje sodišče. Stečajni postopek ne vpliva na pravice zavarovanih upnikov.

8 Kakšni so učinki postopka v primeru insolventnosti na nadaljevanje pravnih, ki tečejo v trenutku uvedbe postopka v primeru insolventnosti?

Postopek v primeru insolventnosti

Ureditev za poravnavo dolgov, ureditev v primeru osebne insolventnosti in obvestilo o odpisu dolgov

Glej odgovor na vprašanje 7.

Stečaj

Kot velja za premoženje v stečajni masi, uradni stečajni upravitelj nadomesti stečajnega dolžnika kot toženca v vseh obstoječih pravnih, ki so jih upniki začeli zoper stečajnega dolžnika. Uradni stečajni upravitelj se lahko spusti v postopek in brani pred sodiščem, dogovori za poravnavo ali opusti postopek. Če je uspešen pri obrambi, se kakršna koli nasprotna terjatev ali stroški vplačajo v stečajno maso v korist vseh upnikov. Če je postopek uspešen ali je dosežena poravnava, dogovorjeni znesek postane priznana terjatev v stečajnem postopku.

9 Katere so glavne značilnosti udeležbe upnikov v postopku v primeru insolventnosti?

Irška služba za postopke v primeru insolventnosti je s povezovanjem deležnikov pripravila (predhodni) dokument o standardnem protokolu za ureditev za poravnavo dolgov in ureditev v primeru osebne insolventnosti. V njem so določene obveznosti dolžnikov in upnikov med izvajanjem ureditve. Vzorčna dokumenta o protokolu za ureditev za poravnavo dolgov in ureditev v primeru osebne insolventnosti sta priložena temu dokumentu.

Upnik sodeluje tako:

1. Dokazilo o dolgu: v primeru ureditve za poravnavo dolgov in ureditve v primeru osebne insolventnosti mora upravitelj v postopku zaradi osebne insolventnosti, potem ko je sodišče dolžniku izdalo potrdilo o zaščiti, pisati zadevnim upnikom in jih obvestiti o svojem imenovanju ter jih pozvati, naj predložijo dokazilo o dolgovih in navedejo, kako bi morale biti njihove terjatve obravnavane na podlagi pogojev ureditve.

V stečajnem postopku morajo vsi upniki predložiti formalno dokazilo o dolgu, preden se jim izplača delež stečajne mase.

2. Glasovanje: ko upravitelj v postopku zaradi osebne insolventnosti, ki deluje za dolžnika, ki želi vstopiti v ureditev za poravnavo dolgov ali ureditev v primeru osebne insolventnosti, skliče zbor upnikov, imajo zadevni upniki pravico glasovati o pogojih ureditve, če so dokazali dolgovan jim dolg.

3. Ugovori: upnik lahko pri sodišču vložijo ugovor, preden začnejo veljati pogoji ureditve za poravnavo dolgov ali ureditve v primeru osebne insolventnosti.

Posebni pogoji so določeni v zakonodaji. [vii]

4. Ponudba za poravnavo: upniki so upravičeni do glasovanja o ponudbi za poravnavo, ki jo je dal stečajni dolžnik. To se zgodi, kadar želi stečajni dolžnik doseči poravnavo z nekaterimi ali vsemi svojimi upniki pred potekom stečajnega postopka, da bi ohranil vse svoje premoženje.

10 Na kakšen način lahko stečajni upravitelj uporablja premoženje iz stečajne mase oziroma razpolaga z njim?

-

11 Katere terjatve je treba prijaviti zoper dolžnikovo stečajno maso in kako se obravnavajo terjatve, nastale po uvedbi postopka v primeru insolventnosti?

Postopek v primeru insolventnosti

V zvezi z ureditvijo za poravnavo dolgov ali ureditvijo v primeru osebne insolventnosti upnik ne prijavi formalno terjatev zoper dolžnika. Prva faza v postopku je izpolnitev dolžnikovega predpisanega finančnega poročila. V njem so navedeni vsi upniki in zneski, dolgovan posameznim upnikom, to poročilo pa je dejanska podlaga za izdajo potrdila o zaščiti. Po izdaji potrdila o zaščiti lahko upravitelj v postopku zaradi osebne insolventnosti pozove upnike, naj predložijo dokazilo o dolgu, preden bo navedeni upravitelj pripravil ureditev v primeru insolventnosti. Če upnik ne predloži dokazila o dolgu, čeprav je bil k temu pozvan, ima to posledice za glasovalne pravice v zvezi z ureditvijo in izplačilo deleža stečajne mase.

V zvezi s predlogom za obvestilo o odpisu dolgov upnik ne prijavi formalno terjatev, vendar pa ga lahko odobreni posrednik pozove, naj potrdi, ali je znesek, ki ga je dolžnik razkril kot dolgovan, pravičen.

Novi dolгови, ki nastanejo po datumu ureditve, z ureditvijo niso zajeti. Če se spremeni obseg predhodno obstoječih dolgov, bo morda treba spremeniti celotno ureditev (npr. izkaže se pogojna obveznost).

Stečaj

V stečajnem postopku je oblika stečajne mase (vsa sredstva in obveznosti stečajnega dolžnika) predstavljena na dveh obrazcih, ki ju mora stečajni dolžnik izpolniti in predložiti stečajnemu inšpektorju (*Bankruptcy Inspector*) na dan razglasitve njegovega stečaja: računovodskem poročilu o stanju sredstev in obveznosti ter izjavi z osebniimi informacijami. Vse vrste obveznosti so v stečajni postopek vključene kot nedokazane terjatve, če so dolžniku nastale pred datumom razglasitve njegovega stečaja, tj. datumom začetka stečajnega postopka. Dolgovi, ki stečajnemu dolžniku nastanejo po datumu razglasitve stečaja, ne morejo biti vključeni kot terjatve v stečajni postopek. [viii]

12 Katera so pravila o prijavi, preverjanju in priznanju terjatev?

Postopek v primeru insolventnosti

Po izdaji potrdila o zaščiti v ureditvi za poravnavo dolgov ali ureditvi v primeru osebne insolventnosti so opredeljeni upniki obveščeni o izdaji potrdila o zaščiti in prejmejo kopijo dolžnikovega predpisanega finančnega poročila. Upnik je pozvan, naj pove, kako bi želel, da se obravnava dolgovani mu dolg, lahko pa je tudi pozvan, naj predloži dokazilo o dolgu. Dolg do upnika se dokaže enako, kot se na podlagi zakona o stečaju dokaže dolg stečajnega dolžnika. Ko upnik dokaže dolg, ima pravico glasovati na uradnem zboru upnikov, sklicanem za odobritev dolžnikovega predloga. Če upnik ne predloži dokazila o dolgu ali sicer ne dokaže ustreznega dolgovanega mu dolga, ne more sodelovati na zboru upnikov ali biti udeležen pri izplačilu deleža stečajne mase, določenem v ureditvi.

Stečaj

Oddelek za stečaje pri irski službi za postopke v primeru insolventnosti pošlje obvestilo o posameznikih, za katere je bil razglašen stečaj, finančnim institucijam na seznamu in vladnim oddelkom dan po tem, ko je za posameznike razglašen stečaj. Obvestilo o teh razglasitvah stečaja je objavljeno tudi na spletišču irske službe za postopke v primeru insolventnosti in v *Iris Oifigiul*, ki je uradna publikacija irske države.

Vsi zavarovani upniki stečajne mase so (pisno ali po e-pošti) obveščeni o 30-dnevnem roku, ki začne teči od datuma razglasitve stečaja in v katerem morajo predložiti dokazilo o svojih terjatvah v stečajni masi. Tako dokazilo o dolgu je lahko v obliki hipotekarnih listin, faktur, izjav in računov, v nekaterih okoliščinah pa se lahko zahteva zaprisežena izjava upnika.

Preden se deleži stečajne mase izplačajo upnikom stečajne mase, irska služba za postopke v primeru insolventnosti objavi prihodnja plačila in zadeve, na katere se nanašajo. Upnikom (zavarovanim in nezavarovanim) je znova na voljo 30 dni za prijavo terjatev pri irski službi za postopke v primeru insolventnosti, pri čemer se zahtevajo enaka dokazila.

V vseh primerih oddelek za stečaje pri irski službi za postopke v primeru insolventnosti zahteva, da upniki izpolnijo standardne obrazce za dokazilo dolga, ki so na voljo na spletišču navedene službe.

13 Katera so pravila o razdelitvi iztržkov? Kako se razvrščajo terjatve in pravice upnikov?

Prednostni dolg

Pri ureditvi v primeru osebne insolventnosti in ureditvi za poravnavo dolgov se prednostni dolgovi poplačajo po pogojih iz ureditve, v stečajnem postopku pa se prednostni dolgovi poplačajo takoj za taksami za stečajni postopek in kakršnimi koli stroški ali izdatki, nastalimi uradnemu stečajnemu upravitelju pri upravljanju stečajne mase. Dolgovi, ki se štejejo za prednostne, so:

nekateri zneski, dolgovani davčni upravi, kot so dohodnina, davek na kapitalski dobiček, DDV, davek od dohodkov iz zaposlitve (PAYE)/prispevki za socialno zavarovanje (PRSI) itd.;

nekatero takse lokalnih organov, nastale v 12 mesecih pred datumom razglasitve dolžnikovega stečaja ali njegovega vstopa v ureditev (začetni datum). Sem spadajo takse in stroški lokalnega sveta;

plače, dolgovane dolžnikovim zaposlenim za štiri mesece pred začetnim datumom;

kakršno koli plačilo, povezano s pokojnino, dopustom ali bolniško odsotnostjo, dolgovano tem zaposlenim. [ix]

Zavarovani dolg

Pri ureditvi v primeru osebne insolventnosti je zavarovani upnik vezan na pogoje ureditve. Pri običajni ureditvi v primeru osebne insolventnosti se zavarovani posojilodajalec poplača iz dolžnikovega dohodka v znesku, kot je dogovorjen v ureditvi. Morebitni preostali mesečni dohodek dolžnika se po odštetu razumnih življenjskih stroškov in nagrad za upravitelja v postopku zaradi osebne insolventnosti izplača nezavarovanim upnikom z deleži stečajne mase. Stečaj ne vpliva na pravice zavarovanega upnika. Tak upnik se lahko v zvezi s svojim zavarovanim dolgom odloči za eno od naslednjih treh možnosti:

zanese se na svoje zavarovanje – to pomeni, da dejansko ostane zunaj stečajnega postopka;

unovči svoje zavarovanje in prijavi razliko (če obstaja) – upnik bo izračunal pošteno tržno vrednost zavarovanega premoženja in to odštel od celotnega zneska, ki mu je dolgovan. Posledična razlika (če obstaja) se vključi v stečajno maso kot nezavarovana terjatev. Med tem postopkom lahko zavarovani upnik proda zadevno premoženje;

odpove se svojemu zavarovanju – zavarovani upnik se lahko v celoti odpove svojemu zavarovanju in svojo terjatev vključi v stečajno maso kot nezavarovano terjatev.

Nezavarovani dolg

Tako pri ureditvi v primeru osebne insolventnosti kot tudi pri ureditvi za poravnavo dolgov se dolgovi do nezavarovanih upnikov poplačajo po dogovorjenih pogojih ureditve. Pri obvestilu o odpisu dolgov mora oseba, katere okoliščine se v obdobju nadzora izboljšajo, to sporočiti irski službi za postopke v primeru insolventnosti, in je lahko glede na raven sprememb pozvana, naj nekoliko prispeva k poravnavi dolgov.

Terjatve nezavarovanih upnikov stečajne mase niso prednostno razvrščene. Poplačajo se z razdelitvijo kakršnih koli sredstev, ki ostanejo po plačilu taks za stečajni postopek, stroškov uradnega stečajnega upravitelja in prednostnih dolgov.

14 Kateri so pogoji in učinki končanja postopka v primeru insolventnosti (zlasti s poravnavo)?

Postopek v primeru insolventnosti

Splošni pogoj za zadovoljivo končanje postopka v primeru insolventnosti je, da je dolžnik ves čas trajanja ureditve upošteval obveznosti na podlagi ureditve. Po tem je dolžnik oproščen nezavarovanih dolgov. Status zavarovanega dolga je odvisen od posebnih pogojev ureditve.

Če dolžnik krši pogoje obvestila o odpisu dolgov, ureditve za poravnavo dolgov ali ureditve v primeru osebne insolventnosti, se lahko ureditev prekine. Če dolžnik šest mesecev zamuja s plačili, se ureditev šteje za neuspešno. V obeh primerih mora dolžnik plačati vse svoje dolgove, vključno z vsemi zamudami, stroški in obrestmi, nastalimi v obdobju neplačila v zvezi z navedenimi dolgovi.

Stečaj

Za stečajnega dolžnika, ki je ravnal v skladu s stečajnim postopkom, se stečajni postopek samodejno ustavi po enem letu. Stečajni dolžnik lahko kadar koli med stečajnim postopkom upnikom ponudi (poravnavo), da poplača svoje dolgove. Stečajni dolžnik mora pri višjem sodišču vložiti predlog za ustavitev stečajnega postopka; s tem se uradnemu stečajnemu upravitelju prepriča nadaljnje unovčevanje premoženja iz stečajne mase. Stečajni dolžnik lahko nato na višjem sodišču upnikom ponudi poravnavo. O ponudbi za poravnavo glasujejo upniki stečajnega dolžnika; če se vsaj 60 % upnikov (po številu in vrednosti dolga) strinja s pogoji ponudbe, je ponudba sprejeta.

Znesek, dogovorjen na podlagi ponudbe za poravnavo, se lahko poplača iz deležev stečajne mase ali s sredstvi samega stečajnega dolžnika. Plačati je treba vse takse ali stroške, nastale uradu uradnega stečajnega upravitelja pri vodenju stečajnega postopka, in tudi morebitne prednostne dolgove. Ko se uradni stečajni upravitelj strinja s ponudbo za poravnavo, pri kateri je posredovalo višje sodišče, se stečajni postopek zoper stečajnega dolžnika ustavi.

15 Katere so pravice upnikov po končanju postopka v primeru insolventnosti?

Postopek v primeru insolventnosti

Nezavarovani upniki – ni relevantno.

Zavarovani upniki – status zavarovanega dolga je odvisen od posebnih pogojev ureditve.

Stečaj

Pri stečaju upniki po datumu razglasitve stečaja ne morejo zoper stečajnega dolžnika uveljavljati nobenih obstoječih dolgov (dolгови, ki stečajnemu dolžniku nastanejo po razglasitvi stečaja, se lahko uveljavljajo običajno); namesto tega se morajo povezati neposredno z uradnim stečajnim upraviteljem. Ko je stečajni postopek zoper stečajnega dolžnika ustavljen, kar je v večini primerov po enem letu (v primerih neupoštevanja navodil itd. se lahko ta rok podaljša na največ 15 let), so vsi nezavarovani dolгови (vključno s prednostnimi dolгови) odpisani. Dolгови, povezani z zavarovanimi upniki, ki uveljavljajo svojo možnost zanašanja na zavarovanje, po datumu ustavitve postopka ne bodo odpisani. Stečajni postopek ne vpliva na pravice zavarovanih upnikov glede zavarovanega premoženja.

Če zavarovani upnik uveljavi svoje zavarovanje in v stečajnem postopku prijavi razliko (kot nezavarovani dolg), se delež, ki ostane po izplačilu kakršnih koli deležev stečajne mase, po ustavitvi postopka odpiše. Navesti je treba, da tudi če zavarovani upnik uveljavlja samo možnost zanašanja na svoje zavarovanje (in ne prijavi razlike v stečajnem postopku), po ustavitvi postopka zoper stečajnega dolžnika ne bo mogel zoper njega uveljavljati nobene razlike. V tem scenariju je neto učinek stečaja na zavarovano posojilo (ali hipoteko) ta, da se kakršen koli delež posojila nad vrednostjo povezanega premoženja (na datum razglasitve stečaja) obravnava kot nezavarovani dolg.

16 Kdo mora nositi stroške in izdatke, nastale med postopkom v primeru insolventnosti?

Postopek v primeru insolventnosti

Ureditev za poravnavo dolgov ali ureditev v primeru osebne insolventnosti: v postopku v primeru insolventnosti stroške ureditve običajno nosijo upniki.

Nagrade za upravitelja v postopku zaradi osebne insolventnosti, kot so dogovorjene z upniki ob izglasovanju in sprejetju ureditve ali poznejši odobritvi po presoji sodišča, se odštejejo od razpoložljivih sredstev dolžnika. Če upnik vloži ugovor zoper izdajo potrdila o zaščiti ali ureditev, običajno nosi svoje stroške. [x] Če upnik vloži ugovor zoper predlagano ureditev v primeru osebne insolventnosti, lahko sodišču predlaga, naj odredi povračilo stroškov, če bo njegovemu ugovoru ugodeno. [xi] Pri običajnem poteku dogodkov stroški sledijo ukrepu, tj. stroške mora plačati stranka, katere ukrepi jih povzročijo.

Obvestilo o odpisu dolgov: obvestilo o odpisu dolgov ne povzroči stroškov.

Stečaj

Stroške stečajnega postopka nosijo upniki, plačajo pa se iz kakršnih koli sredstev, ki so na voljo v stečajni masi.

17 Katera so pravila v zvezi z ničnostjo, izpodbojnostjo ali neizvršljivostjo pravnih dejanj, ki so v škodo vseh upnikov?

Postopek v primeru insolventnosti

Med pogoji, ki jih mora izpolnjevati dolžnik, preden lahko vstopi v postopek v primeru insolventnosti, je določba, da mora zagotoviti popolno in točno računovodsko poročilo o stanju sredstev in obveznosti ter podpisati uradno izjavo, s katero potrjuje te informacije. Upravitelj v postopku zaradi osebne insolventnosti se mora tudi prepričati, da dolžnik govori resnico in da mu je razkril vse pomembne informacije v zvezi s svojim finančnim položajem. Upnik ali upravitelj v postopku zaradi osebne insolventnosti – ali irska služba za postopke v primeru insolventnosti samo v zvezi z obvestilom o odpisu dolgov – lahko pri sodišču predlaga ustavitve postopka v primeru insolventnosti iz nekaterih razlogov, določenih v zakonu o osebni insolventnosti, med katerimi so: dolžnik je s svojim ravnanjem svoje finančne zadeve uredil tako, da je postal upravičen do ureditve ali obvestila o odpisu dolgov; postopkovne zahteve iz zakona niso bile izpolnjene; netočnosti ali izpustitve v dolžnikovem predpisanem finančnem poročilu, ki so ali bi lahko privedle do materialne škode za upnika; dolžnik ne izpolnjuje zahtev za upravičenost;

dolžnik je prednostno obravnaval tretjo osebo, s čimer je znižal znesek, ki je na voljo za plačilo njegovih dolgov, ali

dolžnik je storil katero koli kaznivo dejanje iz zakona o insolventnosti iz leta 2012 (kakor je bil spremenjen).

Upniki nimajo pravice zahtevati razveljavitve kakršnih koli poslov ali prenosov premoženja pred začetkom postopka v primeru insolventnosti. Če pa se za dolžnika lahko šteje, da je v pokojninski sklad vplačal čezmerne prispevke, lahko upnik pri sodišču zahteva izterjavo presežnih prispevkov. To lahko privede do odredbe sodišče, naj skrbnik sklada zagotovi polno povračilo zneska, da se razdeli med upnike, ki so vključeni v ureditev.

Stečaj

Predhodne prenose premoženja in plačila, ki jih je stečajni dolžnik izvedel za upnike ali druge posameznike, je mogoče razveljaviti na podlagi zakonodaje o stečaju. To vključuje primere, v katerih:

je stečajni dolžnik plačal znesek ali prenesel premoženje na katerega koli upnika in mu s tem dal prednost pred vsemi drugimi upniki, do katerih ima dolgove. Uradni stečajni upravitelj lahko zahteva, naj se taka plačila, izvedena v treh letih pred datumom razglasitve stečaja, razveljavijo. Če je uradni stečajni upravitelj uspešen, se zadevni znesek vplača nazaj v stečajno maso v korist vseh upnikov; [xii]

je stečajni dolžnik prenesel ali podaril premoženje tretji osebi za znesek, ki je nižji od poštene tržne vrednosti. Po uspešnem predlogu pri višjem sodišču, ki ga je vložil uradni stečajni upravitelj, se lahko taki prenosi v treh letih pred datumom razglasitve stečaja razglasijo za nične in neveljavne, razlika pa se vključi v stečajno maso v korist vseh upnikov; [xiii]

je stečajni dolžnik prenesel premoženje ali izvedel plačilo, za katero se lahko šteje, da pomeni „transakcijo z namenom izogibanja“, tj. stečajni dolžnik se je želel izogniti temu, da bi se premoženje ali denarni znesek štela za del njegove stečajne mase. V teh primerih se uporabljata dva roka:

vse take transakcije, izvedene tri leta pred stečajem, lahko uradni stečajni upravitelj razveljavi na podlagi uspešnega predloga pri višjem sodišču in

vse take transakcije, izvedene pet let pred stečajem, če stečajni dolžnik ne dokaže, da je bil v času transakcije solventen. [xiv]

V vseh zgoraj navedenih scenarijih mora uradni stečajni upravitelj z zapriseženo izjavo pri višjem sodišču dokazati, da so se te transakcije dejansko zgodile, tako da je višje sodišče prepričano glede na pogoje iz zakonodaje; te transakcije/prenosi bi se torej šteli za škodljive za upnike stečajne mase.

[i] Glede zakonodaje o potrdilih o zaščiti glej člene 59 do 64 poglavja 3 (ureditev za poravnavo dolgov) in člene 93 do 98 poglavja 4 (ureditev v primeru osebne insolventnosti) zakona o insolventnosti iz leta 2012 (kakor je bil spremenjen).

[ii] Člen 115A zakona o insolventnosti iz leta 2012 (kakor je bil spremenjen).

[iii] Glede zakonodajne podlage za upravitelja v postopku zaradi osebne insolventnosti glej del 5 zakona o osebni insolventnosti iz leta 2012, glede meril za usposobljenost, regulativnih standardov in zahtev za dovoljenje pa izvedbene predpise iz leta 2013 (dovoljenje za upravitelje v postopku zaradi osebne insolventnosti in nadzor nad njimi) zakona o osebni insolventnosti iz leta 2012 (S.I. št. 209 iz leta 2013).

[iv] Člen 135 zakona o insolventnosti iz leta 2012 (kakor je bil spremenjen) in člen 17 prve priloge k zakonu o stečaju iz leta 1988 (kakor je bil spremenjen).

[v] Člen 135(2) zakona o insolventnosti iz leta 2012 (kakor je bil spremenjen).

[vi] Člena 61 in 136 zakona o stečaju iz leta 1988 (kakor je bil spremenjen).

[vii] Člen 87 (ureditev za poravnavo dolgov) in člen 120 (ureditev v primeru osebne insolventnosti) zakona o insolventnosti iz leta 2012 (kakor je bil spremenjen).

[viii] Člen 75 zakona o stečaju iz leta 1988 (kakor je bil spremenjen).

[ix] Člena 81 in 101 zakona o stečaju iz leta 1988 (kakor je bil spremenjen).

[x] Člen 97 zakona o insolventnosti iz leta 2012 (kakor je bil spremenjen).

[xi] Člen 115(a) zakona o insolventnosti iz leta 2012 (kakor je bil spremenjen).

[xii] Člen 57 zakona o stečaju iz leta 1988 (kakor je bil spremenjen).

[xiii] Člen 58 zakona o stečaju iz leta 1988 (kakor je bil spremenjen).

[xiv] Člen 59 zakona o stečaju iz leta 1988 (kakor je bil spremenjen).

Zadnja posodobitev: 17/12/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.